

2007. december 13., csütörtök

14. azon a véleményen van, hogy a betétbiztosítási rendszerek harmonizálásának kérdésével – ami a finanszírozásukat, valamint a felügyeleti hatóság hatáskörét és szerepét illeti – közös kezdeményező megközelítés keretében hosszú távon foglalkozni kell, amennyiben az igényelt vizsgálat versenytorzulásokat, az ügyfelekkel való egyenlőtlen bánásmódot, vagy a határokon átnyúló kockázatkezelésre gyakorolt negatív hatásokat mutat ki;
15. üdvözli az ECOFIN és a Pénzügyi Szolgáltatások Bizottsága (FSC) munkacsoportjainak létrehozását, amelyek feladata a pénzügyi stabilitást célzó uniós intézkedések és a felügyeleti szabályozás kidolgozása és ellenőrzése;
16. egyértelművé kívánja tenni, hogy az a tendencia, amely szerint a banki ágazatban a leányvállalatokat fióktelepekkel helyettesítik, válság esetén új kihívásokat állít az érintett tagállamok hivatali közötti együttműködés elé;
17. szükségesnek tartja, hogy a Bizottság a tagállamok pénzügyminisztereivel, a központi bankokkal és az EFDI-vel együtt elemezze a tehermegosztás lehetséges előnyeit és hátrányait egy lehetséges válsághelyzet bekövetkezése előtt és után, valamint közölje az eredményeket az Európai Parlamenttel;
18. szükségesnek tartja, hogy egy lehetséges határokon átnyúló válsághelyzet esetére előre rögzítsék a folyamatokat és az összes érintett együttműködésének módját, és hogy a Bizottság a tagállamok képviselőivel, a központi bankokkal és az EFDI-vel együtt tervezze meg és rögzítse a folyamatokat és az együttműködés módját, valamint tájékoztassa arról az Európai Parlamentet;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki szabványokat a kockázatok betétbiztosítási rendszerek általi korábbi felismerésére; lehetőséget lát arra, hogy a korai felismerésre létrehozott rendszert fel lehessen használni a kockázatalapú hozzájárulások meghatározására;
20. úgy véli, hogy tanácsos lenne hozzájárulni a közös kockázatértékelési módszer meghatározásához szükséges, több részletre kiterjedő tanulmányhoz;
21. egyértelművé kívánja tenni, hogy a kockázatok csökkentésében az elsődleges felelősség a bankokat terheli;
22. szükségesnek tartja a határokon átnyúló kockázat- és válságkezelés alapelveinek kidolgozását, amely csökkenti a „potyautas” problémát és az erkölcsi kockázatot;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Bizottságnak.

P6_TA(2007)0627

Vagyonkezelés II

Az Európai Parlament 2007. december 13-i állásfoglalása: vagyonkezelés II (2007/2200(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a befektetési alapokra vonatkozó egységes piaci keretszabályozás javításáról szóló bizottsági fehér könyvre (COM(2006)0686),
- tekintettel a 85/611/EGK (ÁÉKBV) irányelvet⁽¹⁾ az alapkezelő társaságok és az egyszerűsített tájékoztató szabályozása tekintetében módosító 2001/107/EK irányelvre⁽²⁾, illetve azt az ÁÉKBV befektetéseinek tekintetében módosító 2001/108/EK⁽³⁾ irányelvre (ÁÉKBV III),

⁽¹⁾ HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 2005/1/EK tanácsi irányelvvvel (HL L 79., 2005.3.24., 9. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 41., 2002.2.13., 20. o.

⁽³⁾ HL L 41., 2002.2.13., 35. o.

2007. december 13., csütörtök

- tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK Európai Parlament és tanács irányelvre ⁽¹⁾ (MiFID),
- tekintettel a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó bizottságok új szervezeti felépítésének létrehozásáról szóló 2005. március 9-i 2005/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (nyugdíjalapokról szóló irányelv) ⁽²⁾,
- tekintettel a biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (biztosítási közvetítésről szóló irányelv) ⁽³⁾, és az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fedezeti alapok és a származékos ügyletek jövőjéről szóló, 2004. január 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a vagyonkezeléssel foglalkozó szakértői csoport 2004. május 7-i jelentésére és a szakértői csoport 2006. júliusi jelentéseire, valamint a Parlament vagyonkezeléséről szóló, 2006. április 27-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága (CESR) által az Európai Bizottságnak az ÁÉKBV-k befektetési tekintetében az elfogadható eszközökről szóló fogalmak pontosításáról adott 2006. január 26-i tanácsra (CESR/06-005),
- tekintettel a Nemzetközi Valutaalap „Globális pénzügyi stabilitási jelentés: piaci fejlemények és kérdések” című, 2007. áprilisi jelentésére,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2006. évi éves jelentésének „Pénzügyi stabilitás és integráció” című IV. fejezetére,
- tekintettel a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2006. augusztus 10-i 2006/73/EK bizottsági irányelv (MiFID végrehajtási irányelv) ⁽⁷⁾,
- tekintettel az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának, 3. Szint, a MiFID alapján történő ösztönzéséről szóló 2007. májusi 29-i ajánlásaira (CESR/07-228b),
- tekintettel az értékpapírok nyilvános kibocsátásokkor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a tájékoztatóról szóló irányelv) ⁽⁸⁾,
- tekintettel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv irányuló bizottsági javaslatra (COM(2007)0361) (a hamarosan hatályba lépő Szolvencia II. irányelv),
- tekintettel az Ecofin Tanács 2007. május 8-i következtetéseire,

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o. A legutóbb a 2007/44/EK irányelvvel (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

⁽³⁾ HL L 9., 2003.1.15., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 92. E, 2004.4.16., 407. o.

⁽⁶⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 257. o.

⁽⁷⁾ HL L 241., 2006.9.2., 26. o.

⁽⁸⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

2007. december 13., csütörtök

- tekintettel a befektetési alapok EU-szintű keretének javításáról szóló bizottsági Zöld könyvre (COM(2005)0314),
 - tekintettel a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részecseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/434/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾, valamint a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló, 2005. október 26-i 2005/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Fórum magas tőkeáttételű intézményekről szóló, frissített 2007 május 19-i jelentésére,
 - tekintettel az OECD Irányító Testületének „A magán tőkealapok szerepe a vállalati irányításban: a magántőke-befektetési társaságok és az »aktivista« fedezeti alapok szerepéről” című, a vállalati irányításról szóló 2007. májusi jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0460/2007),
- A. mivel e parlamenti állásfoglalás nem kíván az ÁÉKBV III. irányelv felülvizsgálati csomagjában foglalt öt jogalkotási intézkedéssel, azaz az értesítési eljárás megkönnyítésével, az alapkezelő-társasági útlevel létrehozásával, az egyszerűsített tájékoztató felülvizsgálatával, valamint az alapok összeolvadásával és a közös alapba gyűjtéssel kapcsolatos keretek felállításával foglalkozni, és nem célja az erre az öt területre előirányzott felületei együttműködés módosításának megvitatása sem;
- B. mivel a Parlamentnek az ÁÉKBV III. küszöbön álló, korlátozott felülvizsgálatán túlmenően szándékában áll teljes mértékben betölteni a befektetési alapok integráltabb európai piacának kialakításában ráháruló szerepet;
- C. mivel a nyílt ingatlanalapok (OREF), az átfogó fedezeti alapok, valamint egyéb nem harmonizált kisbefektetői alapok jelenleg kívül maradnak az ÁÉKBV keretszabályozáson, és ebből adódóan nem részesülnek európai útlevelben, ami korlátozza a lakossági befektetők rendelkezésére álló befektetési termékek választékát és az ÁÉKBV-k befektetési stratégiáját is;
- D. mivel az eltérő nemzeti zártkörű kibocsátási rendszerek (PPR) és gyakorlatok akadályt jelentenek a tapasztalt befektetők részére a befektetési termékek határokon átnyúló kihelyezése tekintetében;
- E. mivel az egyenlő versenyfeltételek, a fokozott versenyképesség és az alapok európai piacának konszolidációja tekintetében akadályt képeznek az ÁÉKBV-kre és a versengő befektetési termékekre vonatkozó eltérő közzétételi követelmények, az alapok határokon átnyúló egyesülésére vonatkozó eltérő nemzeti adózási szabályok, az alapkezelés akadályai és a letétkezelők eltérő felelőssége;
- F. mivel sok félreértés övezi a különböző alternatív befektetési eszközöket, és mivel a fedezeti és a magántőke alapok eltérnek egymástól a tőkeszerzés eszközei, a befektetési politikai célok és a vagyonkezelés ellenőrzése tekintetében;

A nem harmonizált kisbefektetői alapok

1. üdvözli a nyílt ingatlanalapokkal foglalkozó szakértői csoport létrehozását, azonban sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem kezelte prioritásként a fedezeti alapok alapjainak kérdését; várja a szakértői csoport nyílt ingatlanalapokról szóló jelentését, illetve a nem harmonizált kisbefektetői alapokról szóló bizottsági tanulmány eredményeit, amelynek célja egy belső piac létrehozása e termékek számára;

⁽¹⁾ HL L 225., 1990.8.20., 1. o. A 2006/98/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 129. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 310., 2005.11.25., 1. o.

2007. december 13., csütörtök

2. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy az ÁÉKBV III. irányelv 19. cikke (1) bekezdésének hatályát kiterjessze a nyílt ingatlanalapokra és a átfogó fedezeti alapokra, figyelemmel arra, hogy a fedezeti alapok indexei már elfogadható eszközöknek minősülnek; kiemeli, hogy egy ilyen változás esetén teljes körű hatásvizsgálatot kell végezni a változással járó kockázatok és előnyök tekintetében, különös figyelmet fordítva az ÁÉKBV-típusú alapokra; kiemeli, hogy egy ilyen vizsgálat nem zavarhatja meg az ÁÉKBV III. irányelv felülvizsgálatát;

3. megítélése szerint a fent említett szakértői csoport jelentés és bizottsági tanulmány következtetései figyelembevételére után mérlegelni kellene a nyílt ingatlanalapokra, a fedezeti alapok alapjaira, és egyéb nem harmonizált kisbefektetői alapokra – mint az EU szintjén szabályozott termékekre – vonatkozó belső piaci keretrendszer létrehozását egy hatásvizsgálatra támaszkodva és teljes mértékben szem előtt tartva a diverzifikálás, likviditás és értékelés kérdéseit; kiemeli, hogy egy ilyen mérlegelés nem zavarhatja meg az ÁÉKBV III. irányelv felülvizsgálatát;

Zártkörű kibocsátási rendszer

4. felszólít egy mélyreható hatásvizsgálaton alapuló, uniós szintű harmonizált keretrendszer létrehozására a zártkörű kibocsátások tekintetében, a belső piaci integráció elmélyítése céljából; kiemeli, hogy egy ilyen rendszernek megfelelő jogi biztonságot kell nyújtania a szereplőinek, azonban el kell kerülnie a túlszabályozást, és azt, hogy ily módon túlságosan részletes előírásokkal jelentős terhet rójon a tapasztalt és tájékozott piaci szereplők közötti zártkörű kibocsátási tevékenységekre; ismételten kiemeli, hogy a túlzottan aprólékos tagállami szabályozást nem szabad lehetővé tenni;

5. úgy gondolja, zártkörű kibocsátási rendszernek kellene vonatkoznia valamennyi nyílt befektetési alapra, ideértve az uniós szinten, a nemzeti szinten, valamint a harmadik országokban szabályozott alapokat is; meggyőződése azonban, hogy a kölcsönös piaci hozzáférés kérdésével kapcsolatos előrelépés adott esetben nagy jelentőséggel bír; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy tárgyaljon ilyen megállapodásokról harmadik országokkal, különösen az Egyesült Államokkal, és arra kéri a Bizottságot, hogy a Transzatlanti Gazdasági Tanács keretében foglalkozzon e kérdéssel;

6. meggyőződése, hogy kulcsfontosságú a befektetésre jogosult személy fogalmának meghatározása; javaslata szerint a MiFID-ben és a tájékoztatóról szóló irányelvben már létező befektetői kategóriákat kellene figyelembe venni; támogatja a tapasztalt befektető fogalmának tág meghatározását; rávilágít azonban arra, hogy a már létező jogszabályok ellenére több olyan kérdés is van, amelyekkel foglalkozni kell, úgymint az éves jövedelem szempontja vagy az átruházási korlátozás bevezetésének szükségessége, amelyek megtiltják a zártkörű kibocsátási rendszerekben befektetni jogosult tapasztalt befektető számára a termék lakossági befektetőknek történő eladását, akár közvetetten, akár közvetlenül, pl. más lakossági termékekhez kapcsolva;

7. javasolja első lépésként, hogy a felülvizsgált ÁÉKBV III. irányelvbe kerüljön be az ÁÉKBV-kre vonatkozó értesítési eljárás alól való felmentés azzal, hogy ez a felmentés csak kisszámú, rendkívül tapasztalt befektetőre vonatkozzon, például MiFID szakmai ügyletekre;

8. meggyőződése, hogy második lépésként a zártkörű bevezetési rendszert ki kellene terjeszteni más termékekre, a tapasztalt befektetők egy tágabban meghatározott típusára, és annak rendelkeznie kellene a helyi forgalomba hozatali követelmények alóli általános felmentésről is; kéri a Bizottságot, hogy 2008 nyaráig határozza meg, hogy szükségese-e jogalkotási intézkedések, vagy pedig elegendő a CESR útmutatása;

9. meggyőződése, hogy az európai zártkörű kibocsátási rendszerekre vonatkozó keretszabályozásnak csak a határokon átnyúló zártkörű kibocsátásokra kell vonatkoznia és e tekintetben felül kell írnia a meglévő nemzeti szabályozást, azonban nem szabad a belföldi zártkörű kibocsátásokra vonatkozó meglévő nemzeti szabályok helyébe lépnie; előnyben részesíti ezzel összefüggésben – legalábbis az első lépésben – egy olyan rendszer létrehozását, amely a CESR útmutatásán alapul, azonban kiemeli, hogy a nagyobb jogbiztonság elérése érdekében meg kell vizsgálni az uniós szintű jogalkotási intézkedések szükségességét;

10. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és szüntesse meg az ezen termékek határokon átnyúló zártkörű kibocsátásainak akadályait;

2007. december 13., csütörtök

Forgalmazás, közzététel és pénzügyi tájékoztatás

11. meggyőződése, hogy a jutalékfizetések alkalmazása megfelelő díjazási mód; hangsúlyozza azonban, hogy alapvető fontosságú a díjak és a hozamok szórásának nyilvánosságra hozatalát is magában foglaló befektetői tájékoztatás annak érdekében, hogy a befektetők tájékozottabb döntéseket hozhassanak, a verseny pedig fokozódjon; üdvözi a díjak nyilvánosságra hozatalára vonatkozó MiFID-javaslatokat, emlékeztet azonban arra, hogy a MiFID nem vonatkozik valamennyi versengő befektetési termékre;

Versengő termékek

12. meggyőződése, hogy a költségek és díjak eladás helyén történő közzétételére, valamint a kockázatról és a teljesítményről szóló folyamatos tájékoztatásra vonatkozó követelménynek nem csak az ÁÉKBV-kre kell vonatkoznia, hanem ugyanolyan mértékben valamennyi versengő termékre (pl. részjegyekre, kötvényekre, részesedésekhez kapcsolódó életbiztosításokra); elismeri azonban, hogy nem lehet a különböző típusú befektetési termékek teljes összehasonlíthatóságát biztosítani;

13. ezzel összefüggésben kéri valamennyi lakossági befektetési termék forgalmazására, az azokkal kapcsolatos tanácsadásra illetve az értékesítésükre vonatkozó jogszabályi keret – különösen a hamarosan hatályba lépő II. Szolvencia irányelv, a biztosítási közvetítésről szóló irányelv és az ÁÉKBV III – legkésőbb 2008 végéig történő felülvizsgálatát egyenlő versenyfeltételek és a befektetővédelem egységes megközelítésének megteremtése érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy ebben a témában forduljon a 3. szintű bizottságokhoz technikai tanácsadás céljából, és vegye figyelembe a termékek és értékesítési csatornák sokféleségét;

14. felkéri a Bizottságot annak vizsgálatára, hogy egy iparági ösztönzésű magatartási kódex hasznos lenne-e a díjak átláthatóságának fokozása tekintetében, figyelembe véve a kereskedés utáni ágazat magatartási kódexének pozitív és negatív hatásait;

15. üdvözi a CESR azon ajánlását, hogy a csak saját termékeit értékesítő jogalany számára vagy által saját csoporton belül nyújtott vagy teljesített kifizetést vagy nem pénzbeli előnyt (saját kezelésű alapok) ugyanolyan módon kell kezelni, mint a bármely más jogalanyak vagy jogalany által a nyílt felépítésű cégekkel összefüggésben nyújtott vagy teljesített kifizetést (harmadik személy által kezelt alapok);

16. megjegyzi, hogy a MiFID végrehajtási irányelv 26. cikke szerint az ösztönzésre vonatkozó rendelkezések a két különböző jogi személy közötti kifizetésekre vagy a nem pénzbeli kedvezményekre is érvényesek, azonban az ugyanazon jogi személy által létrehozott és forgalmazott termékek nem esnek a 26. cikk hatálya alá; felhívja a Bizottságot a 26. cikk versengő termékek értékesítésére és ezáltal a nyitott szerkezetekre gyakorolt hatásának vizsgálatára;

17. elismeri, hogy a jutalékok, különösen a visszaengedményezési díjak nyomán követése időigényes és költséges folyamat, és ez a nyitott szerkezetek egyre erősödő megjelenésével várhatóan fokozódni fog; ezért felszólítja az iparágot annak vizsgálatára, hogy szükség van-e megfelelő pozíciófenntartásra vonatkozó közös előírásokra az Európai Unióban, például a forgalmazók azonosítására és az adatszolgáltatásra vonatkozó szabványokra, úgymint az adatfájl formátuma, adatátviteli protokoll, beszámolási gyakoriság;

18. felhívja a CESR-t, hogy 2008-ban számoljon be MiFID végrehajtási irányelv 26. cikkének a lágy jutalékokra és árukapcsolásra vonatkozó meglévő szabályokra gyakorolt hatásáról, illetve arra, hogy a jelenlegi és az esetleges jövőbeni iparági önszabályozási kezdeményezéseket figyelembe véve vizsgálja meg, hogy az egész EU-ra kiterjedő, közös felügyeleti megközelítés kialakítása a befektetők javára válna-e;

2007. december 13., csütörtök

19. osztja a Bizottságnak a befektetési alapok EU-szintű keretének javításáról szóló zöld könyvben a garantált alapok megjelenésével kapcsolatban kifejezett aggodalmát, amelyek meghatározása tőkeállományi követelmények híján félrevezető; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot arra vonatkozóan, hogy a hatékony fogyasztóvédelem biztosítása érdekében miként lehetne ezen alapok tekintetében a megfelelő uniós szintű előírások (pl. tőkeszükségleti követelmények) megvalósulását elérni; megjegyzi e tekintetben, hogy a felülvizsgálati követelményeknek egységesnek, és mind minőségi szempontból a kockázatkezelési szabványok tekintetében, mind mennyiségileg, **az előzőből következő** tőkeszükségleti követelmények tekintetében egyenlően szigorúaknak kell lenniük;

Az ÁÉKBV-MiFID irányelv kölcsönhatása

20. üdvözli a Bizottság szándékát, hogy útmutatójában feloldja az ÁÉKBV III és a MiFID irányelv értékesítésre, ösztönzésre és üzletviteli szabályokra vonatkozó rendelkezései közötti esetleges ütközéseket; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a Bizottság nem a MiFID tagállamok általi megvalósítása előtt adta ki ezt az útmutatót; felszólítja a Bizottságot a tagállamok végrehajtási törvényeinek és rendeleteinek figyelembevételére és az útmutatás jogi státuszának, valamint a 3. szintű CESR-intézkedésekhez és a Bizottság MiFID-re vonatkozó kérdéseire és válaszaihoz való viszonyulásának tisztázására;

Pénzügyi tájékozottság

21. rámutat arra, hogy a versengő termékekre vonatkozó költségekről, kockázatokról, teljesítményről az eladás helyén történő megfelelő közzétételi előírások csak akkor segítik a befektetőt a tájékozott döntés meghozatalában, ha részletes ismeretekkel rendelkeznek, és alapjaiban megérti a különböző befektetési termékek működését; kiemeli ezért a pénzügyi tájékozottság szükségességét;

Alapok határokon átnyúló egyesülésének adóztatása

22. sajnálattal jegyzi meg, hogy számos ítélet szerint a határokon átnyúló egyesülés adózási kötelezettség alá esik, míg a hazai egyesülés nem jelent adófizetési kötelezettséggel járó eseményt; megítélése szerint mivel a befektetők nem befolyásolhatják ezeket az eseményeket, és egyenlő bánásmódban kellene őket részesíteni, a határokon átnyúló és a hazai egyesüléseknek is adósemlegesnek kellene lenniük;

23. felhívja a Bizottságot, hogy 2008-ban tegyen javaslatot az alapok egyesülésének adóztatására vonatkozó irányelv elfogadására, az adóztatás semlegességének a 90/434/EGK és a 2005/56/EK irányelvben szereplő elvét követve; hangsúlyozza, hogy a cél kérdés nem az adóztatás harmonizálása, hanem annak meghatározása, hogy az alapok belföldi és határokon átnyúló egyesülésének adózási szempontból semlegesnek kell lennie, ha a befektető az egyesülés előtt és után is megtartja befektetését az alapban, vagy ha a befektető befektetését az egyesülés előtt az elérni kívánt egyesülés eredményeként kivonja;

24. meggyőződése, hogy gyakorlati okokból az adóztatási semlegességet először csak az ÁÉKBV-k egyesüléseire kellene alkalmazni, minden más alapra pedig csak később;

25. kiemeli az ÁÉKBV- és a nem ÁÉKBV-termékek felügyelete összehangolásának alapvető jelentőségét, és felszólít a pénzügyi hatóságok közötti információcsere és gyakorlati együttműködés tekintetében kifejtett erőfeszítések folytatására;

Befektetési politika és kockázatkezelés

26. sajnálatosnak tartja, hogy a befektetési politikák jelenlegi kialakítása azt eredményezte, hogy olyan eszközök, mint az átfogó fedezeti alapok és a nyílt ingatlanalapok kívül maradtak az ÁÉKBV III szerinti elfogadható eszközök körén, miközben a CESR elfogadhatónak tart olyan meglehetősen változékony és kevésbé átlátható eszközöket, mint a fedezeti alapok indexei;

2007. december 13., csütörtök

27. meggyőződése, hogy a figyelembe vehető eszközök és a befektetési limitek meghatározása nem garantálja a befektetések kezelésének minőségét és a lakossági befektetőkben a biztonság hamis érzetét is keltheti; javasolja ezért, hogy középtávon meg kellene fontolni a kockázatok diverzifikálásnak kifinomultabb módszereként az előíró megközelítés helyett az eszköz-forrás menedzsmentre épülő elveken alapuló megközelítésre történő átállást; kiemeli ugyanakkor, hogy az ÁÉKBV III. felülvizsgálata nem szenvedhet kesedélmert azáltal, hogy ebben a fázisban egy ilyen változtatásról szóló alapvető vita kezdődik; kiemeli, hogy körültekintően elemezni kell egy efféle változás ÁÉKBV-k és ÁÉKBV-típusú alapok teljesítményére gyakorolt hatását;

28. megítélése szerint elvi alapú előírások bevezetése a kockázatkezelés 1. szintjén hozzájárul a pénzügyi stabilitás és a felügyeleti gyakorlat egységességének biztosításához; ezért elvárja, hogy a III. ÁÉKBV irányelv felülvizsgálatával kapcsolatos jogalkotási munka befejeződésekor a Bizottság a kockázatkezelési rendszerek használatára vonatkozóan határozza meg az elvi alapú kritériumok listáját, szem előtt tartva, hogy ezeknek a rendszereknek meg kell felelniük minden alap egyedi kockázati jellegének; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy szükséges-e az alapkezelő társaságokat bizonyos rendszerek alkalmasságának megindokolására kötelezni, és szükség van-e a kockázatkezelési rendszerek felügyelő általi vagy a letétkezelő befektetési tevékenységi felügyeletben betöltött szerepének pontosításán keresztül történő előzetes engedélyezésére vonatkozó általános követelmény bevezetésére; felszólítja a CESR-t a kockázatfelmérésre szolgáló rendszerek harmonizálása tekintetében végzett munkája befejezésére és a likviditáskezeléssel kapcsolatos munka megkezdésére;

29. úgy véli, hogy a befektetők bizalmának megerősítése érdekében szükség van arra, hogy valamennyi tőketársaság formájában létrehozott alapkezelő társaságra és tőzsdén jegyzett forgalmazó társaságra a székhelyük szerinti állam vállalatirányítási szabályozása és a közösségi vállalatirányítási előírások vonatkozzanak;

Alapkezelés

30. üdvözli az olyan kezdeményezéseket, mint az Európai Alap- és Vagyonkezelők Szövetségének Alapkezelés-szabványosítási Csoportja, az Eurofi, és az alapkezelés hatékonyságát célzó egyéb nemzeti szintű kezdeményezések; mindazonáltal megjegyzi, hogy az eddigi előrelépés nem kielégítő; úgy gondolja, hogy a Bizottságnak intézkednie kell, ha az iparág 2009 végéig nem ér el jelentős előrehaladást az elektronikus és szabványosított alapkezelés alkalmazása terén;

31. felhívja a figyelmet a kis és közepes méretű forgalmazók, illetve a csak kevés határokon átnyúló tevékenységet végző forgalmazók nehézségeire az automatizált és szabványosított megoldásokra való áttéréskor;

32. megjegyzi, hogy a szabványosított elszámolási határidők ösztönzően hathatnak a nagyobb automatizmus elérésére, a megrendelések feldolgozásának egyszerűsítésére és átláthatóbbá tételére, valamint csökkenthetnék a hibaszázalékot;

33. felveti a határokon átnyúló alapokra vonatkozó megbízható és szabványosított adatokhoz való hozzáférést lehetővé tevő szabványosított folyamat létrehozásának lehetőségét, lehetőség szerint például az európai alapok statikus adatait (pl. a tájékoztatók adatait és alapkezelési adatokat) tartalmazó referencia adatbázis támogatásával; hangsúlyozza a felülvizsgálat szükségességét annak biztosítása érdekében, hogy az adatok naprakészek és megbízhatók legyenek;

Letétkezelő

34. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem minden tagállam engedi meg az uniós hitelintézetek fióktelepei számára a letétkezelőként való eljárást, annak ellenére, hogy e fióktelepek az EU pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályainak megfelelően uniós szintű szabályozás alá esnek; felhívja ezért a Bizottságot, hogy az ÁÉKBV III felülvizsgálata során tegye meg a szükséges jogalkotási lépéseket annak érdekében, hogy az ilyen hitelintézeti fióktelepek letétkezelőként tudjanak eljárni, és pontosítsa, miként valósítható meg hatékony felügyeleti együttműködés;

2007. december 13., csütörtök

35. meggyőződése, hogy a letétkezelői szerep harmonizált meghatározása hozzájárulhat a szabályozók közötti jobb megértéshez és együttműködéshez, és egységes szintű befektetővédelmet biztosíthat egész Európában; elismeri azonban a nemzeti különbségeken való túllépés nehézségeit, különösen a tulajdonjogra, a felelősségre és a fizetéképtelenség elleni védelemre vonatkozó szabályok terén; felszólít azon jogi akadályok további elemzésére, amelyeket a letétkezelői szerep harmonizálása érdekében meg kellene szüntetni, figyelembe véve a letétkezelők Európa-szerte eltérő szerepével és felelősségével kapcsolatban már elvégzett kutatásokat;

36. kiemeli, hogy csak akkor szabad bevezetni a letétkezelői útlevelet, ha már megvalósult a letétkezelői funkció szerepének és felelősségének teljes harmonizációja; hangsúlyozza, hogy a döntéshozatal előtt gondosan meg kell vizsgálni a letétkezelői útlevél, az alapkezelő-társasági útlevél, a befektetési alap és a szabályozó közötti kölcsönhatást;

37. kéri, hogy a Bizottság vizsgálja meg a különösen összetett termékek (pl. származékos értékpapírok, beleértve a hitelderivátumokat és az indexeket a fedezeti alap indexekkel együtt) széles körű használatának a letétkezelő felülvizsgálási funkciójának hatékonyságára gyakorolt hatását;

Lámfalussy-folyamat

38. hangsúlyozza a végrehajtási eszközök közötti választás biztosításának jelentőségét az alapul szolgáló 1. szintű jogszabályok tartalma és célkitűzései alapján; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az 1. szinten olyan jogalapra, amely értelmében a 2. szinten végrehajtási irányelvek és végrehajtási rendeletek is alkalmazhatók; kiemeli, hogy az új, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás valamennyi 2. szintű intézkedésre alkalmazandó;

Fedezeti alapok

39. rámutat az azt igazoló bizonyítékokra, hogy az olyan alternatív befektetések, mint a fedezeti alapok – annak ellenére, hogy lehetséges rendszerszintű hatásuk még mindig nem eléggé ismert – gyakran magasabb piaci likviditáshoz, különösen a hagyományos portfóliók esetében a kockázatok megoszlásához, valamint a piacvezetők és közvetítők közötti nagyobb versenyhez vezetnek, továbbá hasznos vagonkutatáshoz, ami több információt és hatékonyabb ármegállapítást eredményez;

40. megítélése szerint alapvető fontosságú az átláthatóság és a befektetők, illetve szabályozók számára történő közzététel, és elvárja, hogy e tekintetben az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetének (IOSCO) soron következő ajánlásai további pontosítással szolgáljanak; sürgeti az iparágot, hogy jusson meg egyezésre a portfólióértékelésre, a kockázatkezelési rendszerekre, a díjszerkezet átláthatóságára és a befektetési stratégiákba való fokozott betekintésre vonatkozó magatartási kódexről; felkéri a Bizottságot, hogy vállaljon aktívabb szerepet az erről szóló vitában (például a G8 keretein belül);

41. meggyőződése, hogy a lakossági befektetők fedezeti alapokhoz való hozzáférést nem kell eleve megtiltani; kiemeli azonban, hogy tekintettel a fedezeti alapok gyakran gyenge szabályozására és az alapok tevékenységére, a lakossági befektetők fedezeti alapokhoz való hozzáférést szigorú feltételekhez kell kötni; kiemeli, hogy kulcsfontosságú a befektetők jogosultságára vonatkozó kritériumok egyértelmű meghatározása, valamint a partnerek kockázati kitétségének szabályozása; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a MiFID hatálya alá tartozó jogi személyek az eladási visszaélések elleni előírások értelmében alkalmassági és megfelelési teszteket kötelesek végezni;

42. megítélése szerint a pénzügyi stabilitási kérdéseket globális szinten kell kezelni a felügyeleti hatóságok és a központi bankok olyan nemzetközi szervezetek keretében történő fokozott együttműködésén keresztül, mint az IOSCO, illetve a kormányok és a jogalkotók közötti rendszeres párbeszéd útján; sürgeti a Bizottságot, az Európai Központi Bankot és a CESR-t, hogy vállaljanak aktív szerepet e párbeszéd ösztönzésében, és ahol szükséges, javasoljanak megfelelő intézkedéseket;

2007. december 13., csütörtök

43. meggyőződése, hogy a fedezeti alapok segíthetnek a vállalatirányítási gyakorlatok erősítésében azzal, hogy növelik a részvényesi jogait aktívan és tájékozottan használó befektetők számát; aggodalmának ad hangot azonban abban a tekintetben, hogy egyes fedezeti alapok alacsony költségen fokozhatják szavazati erejüket különféle mechanizmusokkal, például értékpapír kölcsönzésén vagy kölcsönadásán keresztül; elismeri, hogy az utóbbi tevékenységeket nem csak a fedezeti alapok alkalmazzák; javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg egy olyan előírás megvalósíthatóságát és gyakorlati hasznát, amely értelmében amennyiben a befektetők számlájára tartják az értékpapírokat, az értékpapírkölcsönzési-megállapodásnak biztosítania kell a kölcsönadó számára a jogot a részvényeinek azonnali visszahívására; visszahívás híján a kölcsönvevő csak a kölcsönadó utasításai alapján gyakorolhatná szavazati jogát;

Magántőke

44. megítélése szerint a magántőke fontos forrása a tőkefelhalmozás elindításának, növelésének és átszervezésének, nem csak a tőzsdén jegyzett nagyvállalatok, hanem a kis- és középvállalkozások esetében is; ugyanakkor tudomása van arról is, hogy egyes esetekben a nagymértékű eladósodottság jelentős kockázatokkal járt a vállalatok és munkavállalók számára, amikor a vezetőség már nem tudta teljesíteni a visszafizetési kötelezettségeit;

45. hangsúlyozza a befektetők és a felügyeleti hatóságok irányában a díjak és az alapok létesítése tekintetében megvalósuló átláthatóságának fontosságát, főként, ha azok a magántulajdonba vett vállalat pénzügyi pozícióinak és irányítási célkitűzéseinek kiegyenlítését eredményezik, különösen nagyvállalatok szerkezetátalakításakor;

46. meggyőződése, hogy a lakossági befektetők magántőke befektetéseknek való kitettsége csökkentése céljából kulcsfontosságú a partnerek kockázati kitettségének szabályozása, valamint a befektetők jogosultságára vonatkozó kritériumok egyértelmű meghatározása;

47. elismeri, hogy a foglalkoztatásra gyakorolt hatások gyakran váltják ki a közvélemény aggodalmát; megjegyzi, hogy a rendelkezésre álló adatok ellentmondanak egymásnak a magántőkének a foglalkoztatás egészére gyakorolt összesített hatása tekintetében; felkéri a Bizottságot, hogy készítse egy jobb elemzést;

48. meggyőződése, hogy részletesebb elemzésre van szükség az alternatív befektetések, például a fedezeti alapok magántőkére, pénzügyi stabilitásra, vállalatirányításra, fogyasztói választásra és fogyasztóvédelemre, valamint foglalkoztatásra gyakorolt hatásának jobb megértése érdekében; várja e hatások megvizsgálását a 2007 augusztusában megrendelt tanulmányok alapján a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló következő parlamenti jelentések elemzése során; javasolja, hogy e jelentések térjenek ki többek között az alábbiak vizsgálatára:

- elegendő-e egy iparági ösztönzésű magatartási kódex a pénzügyi stabilitás és a befektetők védelmének javítására, vagy a jogalkotónak és a felügyeleti hatóságoknak többet kell tenniük a közzétételi követelmények szabályozásán keresztül minimális jelentési standardok felállításával és az adott piaci szereplők szabályozásával;
- felmerül-e az európai címke létrehozásának igénye vagy szüksége az alternatív befektetési eszközök vonatkozásában, és ha igen, milyen kritériumok alapján lehetne megkülönböztetni az európai keretszabályozás alá eső különböző eszközcsoportokat;
- milyen feltételek mellett engedélyezhető a lakossági befektetők hozzáférése ezen eszközcsoportokhoz;

*

* *

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.